loupeži, ač ovšem milerádi uznáváme, že toto rozlišování je ve starém právu často nesnadné a někdy i nemožné. Knihu přečte se zájmem každý právník, který se zajímá o domácí právní vývoj. ř.

Z ČASOPISŮ. **Právný obzor.** R. XII., č. 15.—16. Dr. Vratislav Kalousek: Nařízení ministra pro Slovensko. — Č. 17. Dr. Konst. Koržinský: Domovské právo na Slovensku: instančný postup. — Věstník ministerstva unifikačního. Dr. Ant. Nermuth: Reorganisace soudnictví ve Francii.

Soudcovské listy. R. X., č. 11. Dr. J. Gottveis: Zástavní právo pronajímatelovo podle § 1101 o. z. o. (Pokrač.) — Dr. Miloslav Šťastný: Několik poznámek k výnosu min. spravedlnosti o typických vadách v úřadování soudů.

Všehrd. R. XI., č. 2. Karel Křepelka: Ručení za vinu a za výsledek v osnově československého občanského zákoníku. — Dr. J. Přenosil: Prenájomný statut mesta Bratislavy. — Dr. František Štajgr: Formy reakce na civilní bezpráví.

HOVORNA.

Lze současně rozhodovati o rozluce manželství v řízení sporném i nesporném?

Manžel Josef Ž. podal na svou manželku Antonii Ž. žalobu o rozvod manželství a kontumačním rozsudkem prvého soudu bylo toto rozvedeno z její viny. Žalovaná manželka nepodala ani odvolání ani návrh na restituci a proto rozsudek stal se pravoplatným. Na základě tohoto rozvodového rozsudku podal manžel žádost o povolení rozluky podle § 17 rozl. zák.

Manželka na to odpověděla tím, že jednak podala proti manželi žalobu o rozluku s konečnou prosbou, aby manželství rozloučeno bylo z jeho viny, jednak v nesporném řízení o žádosti manželově zahájeném navrhla přerušení téhož až do rozhodnutí její žaloby o rozluku.

V řízení sporném navrhl opět manžel, aby toto bylo přerušeno až do pravoplatného rozhodnutí o jeho žádosti o rozluku, ježto v případě povolení této podle § 17 rozl. zák. z viny manželčiny odpadne v řízení sporném nutnost rozhodování o její spoluvině a toto omezilo by se pouze na otázku, zda na rozluce nese vinu také žalovaný manžel, avšak procesní soud zamítl tento návrh, domnívaje se, že není k tomu důvodu podle § 190 c. ř. s.